

MÓJ PIES JEST NADPOBUDLIWY

© Ian Dunbar

Szczenięta są z natury hałaśliwe i nadmiernie aktywne. Szczenięta niezwykle emocjonalnie witają się i bawią, okazują przyjaźń, i trudno się wyciszają. Natomiast dorosłe psy są hałaśliwe i nadmiernie aktywne, ponieważ są niewyszkolone i często nieumyślnie zachęcane do takich zachowań. Na przykład, często podskakujące szczenięta są za to głaskane przez właścicieli, którzy później złością się na dorosłego psa, który skacze. Co złego zrobił ten pies? Po prostu urósł!

Smutne jest to, że dorosłe psy często są karane za wyrażanie swojego entuzjazmu i emocji. Na przykład, trenerzy stojący po „ciemnej strony mocy” w przypadku skaczącego psa radzą właścicielom, żeby ci oduczali psa poprzez krzyczenie, strykanie w pysk wodą lub sokiem z cytryny, poprzez uderzanie w nos zrolowaną gazetą, szarpanie za smycz, wieszanie psa na obroży zaciskowej, ściskanie przednich łap, przydeptywanie tylnych łap, kopanie kolanem w klatkę piersiową lub przewracanie psa na plecy. Oczywiście, takie metody wydają się nieco zbyt drastyczne w odniesieniu do psa, który próbuje po prostu się z nami przywitać. Cytując Konfucjusza możemy powiedzieć, że nie ma sensu używać siekiery żeby przegonić muchę z czoła przyjaciela. Dlaczego więc nie nauczymy psa, żeby siedział, kiedy wita się z ludźmi?

Musisz postępować rozważnie i bez użycia siły. Naucz swojego szczeniaka (lub dorosłego psa), że powinien tonować emocje i uspokajać się na komendę i pokaż mu jak spokojnie witać gości. Zarówno szczekanie jak i nadpobudliwość można kontrolować i skanalizować w odpowiedni sposób.

NAUKA SIADU I KONTROLA EMOCJI

Zachętami i nagradzaniem naucz swojego szczeniaka lub psa przychodzić, siadać i leżeć na komendę. Proste polecenia jak „siad!” i „waruj!” są niezwykle skutecznym rozwiązaniem większości problematycznych sytuacji związanych z psią aktywnością. Spróbuj nie karcić szczeniaka mówiąc „nie, nie, nie” i „NIE!” za każdym razem, kiedy cię zdenerwuje. Zamiast tego wystarczy wydać komendę „waruj!” i kiedy pies ją wykona, pochwalić go i nagrodzić. Pies w tej pozycji nie może biegać po pokoju, nie będzie gonił za swoim ogonem, nie pogoni za kotem, nie będzie molestował kota, skakał na meble czy w samochodzie, wybiegał przez drzwi wejściowe czy gonił i skakał na dzieci. Pozycja leżąca i większość problemów behawioralnych wzajemnie się wykluczają: twój pies nie może jednocześnie leżeć i źle się zachowywać.

Musisz przejąć inicjatywę i móc kierować zachowaniem swojego psa poprzez nauczenie go kładzenia się na komendę.

Zrezygnuj z karmienia psa z miski. Zważ rano dzienną porcję suchej karmy i używaj jej jako zachęty do wykonywania różnych poleceń. Za jej pomocą nagradzaj również psa za ich prawidłowe wykonanie w trakcie wielu krótkich sesji treningowych przeprowadzanych w trakcie dnia. Ćwicz w każdym pomieszczeniu w domu, ćwicz w samochodzie (oczywiście nie w trakcie jazdy) i na spacerach. W trakcie spaceru zatrzymuj się co dwadzieścia kilka metrów i ćwicz ze swoim szczeniakiem różne komendy jak na przykład siad-waruj-siad-wstań-waruj-wstań. Zobaczysz, że w ciągu paru dni twój pies zmieni się nie do poznania.

Proste metody treningowe polegające na nagradzaniu potrafią działać cuda z dorastającymi i z dorosłymi psami, nad

którymi nie masz kontroli. Spróbuj wziąć do ręki kawałek suchej karmy, pokaż go psu, ale nie daj mu go. Stój spokojnie, bez ruchu i nie wydawaj żadnych komend. Obserwuj, co robi twój pies. Zwykle zaserwuje ci swój pełny repertuar zachowań. Będzie się obracał, machał ogonem, biegał wkoło ciebie, wirował wokół własnej osi, podskakiwał, oblizywał się, drapał i szczekał, aż w końcu usiądzie lub się położy. Pochwal go i podaj mu smaczek, kiedy tylko usiądzie (lub się położy – zależy, co zrobi). Następnie zrób duuuży krok (żeby pobudzić Azorka do działania) i znowu stań nieruchomo ze smaczkiem w dłoni. Powtarzamy taką procedurę aż do momentu, kiedy Azor będzie sam siadał tuż po tym, jak zrobisz następny krok. Wtedy możemy opóźnić wydawanie smakołyków. Możemy liczyć sekundy używając prostego sposobu – liczymy je mówiąc „dobry pies raz, dobry pies dwa, dobry pies trzy”, itd. Jeżeli twój Azorek nie wytrzyma w pozycji siad i wstanie, kiedy ty jeszcze liczysz, to odwróć się do niego plecami, zrób trzy sekundy przerwy i powtórz całą sekwencję raz jeszcze. Bardzo szybko będziesz w stanie policzyć do „20 dobrych psów”, a twój Azor będzie siedział spokojnie patrząc wyczekująco na ciebie.

Powtarzaj takie ćwiczenia w różnych pomieszczeniach. Na spacerach zatrzymuj się co dwadzieścia kilka metrów i czekaj aż Azorek usiądzie, wtedy pochwal go i idźcie dalej. Wystarczy jeden posiłek wydany z ręki w zamian za wykonywane polecenia w domu i jeden długi spacer z ćwiczeniem siadu co dwadzieścia parę metrów, a będziesz miał spokojniejszego i bardziej skoncentrowanego na tobie psa.

SKAKANIE

Skakanie wymaga osobnej uwagi, ponieważ powoduje wielką frustrację i agresywne reakcje ze strony opiekunów. Od samego początku ucz szczeniaka, żeby witał gości w postawie siedzącej. Teoretycznie jest to

najlepsze rozwiązanie, dlatego, że pies nie może jednocześnie siedzieć i skakać. Jednak początkowo może to być trudne dla psa, gdyż jest on tak podniecony pojawieniem się gości, że nie słyszy, co do niego mówisz. W związku z tym będziesz musiał zadbać o elementy rozpraszające w trakcie ćwiczeń.

Najpierw ćwiczymy siad (jak pisałem wyżej) w miejscach, gdzie pies zwykle wita się z ludźmi, na przykład, kiedy pies jest na smyczy na spacerze, ale w szczególności w domu przy drzwiach wejściowych. Następnie zapraszamy dziesięciu znajomych na przyjęcie połączone z treningiem psa. Dzisiaj twój pies otrzyma posiłek z rąk twoich znajomych przy drzwiach wejściowych i na spacerze. Po tym, jak twój pies w końcu usiądzie po raz pierwszy na widok gości, pochwal go i pozwól, żeby gość nagroził go smaczkiem. Następnie poproś pierwszego gościa żeby wyszedł i ponownie nacisnął przycisk dzwonka. Tak naprawdę powinieneś ćwiczyć takie powitanie aż do momentu, kiedy pies zrobi to grzecznie trzy razy z rzędu. Dopiero wtedy powtórz procedurę z pozostałymi dziewięcioma gośćmi. W trakcie jednej imprezy będziesz miał okazję do przećwiczenia powitania przy drzwiach ponad sto razy. Potem poproś swoich gości żeby wychodzili pojedynczo i spacerowali w pobliżu domu. Weź psa na smycz i idź z nim naprzeciw gości. Kiedy dochodzisz do znajomego wydaj komendę „siad!”. Pochwal go, jeśli wykona polecenie, a twój znajomy niech poda psu kilka smaczków. Po pięciu okrążeniach przećwiczysz 50 powitań na ulicy. Teraz twój pies jest gotowy do powitania znajomych w domu i obcych na ulicy w pozycji siedzącej.

PSIA AKTYWNOŚĆ I ENTUZJAZM NA KOMENDĘ

Żeby zachowywać się fair w stosunku do psa musisz umożliwić mu chwile, w których będzie mógł dać upust swoim emocjom. Możesz zapisać go na zajęcia agility. Możesz bawić się w aportowanie piłki tenisowej i frisbee.

Możesz też ćwiczyć przywołania do dwóch osób (tam i z powrotem od jednej osoby do drugiej) w parku. Sformalizuj czas szaleństwa – naucz psa gonienia baniek mydlanych lub gry w berka dookoła domu. A może nauczysz psa, że akceptujesz skakanie na komendę, co będzie wstępem do czułego obejmowania psa na powitanie.

Więcej znajdziesz w broszurach Doctor Dunbar's Good Little Dog Book i HyperDog, które można kupić przez portal Amazon.com. Zajęcia z zakresu agility czy innych psich aktywności znajdziesz bez problemu w Internecie.

© Ian Dunbar